

на когото била оженена за Ситалка и който ималъ голѣмо влияние при послѣдния. Атинянитѣ по-рано го считали за неприятель, а сега го повикали въ Атина, понеже искали да сключатъ съюзъ съ тракийския царь Ситалка, синъ на Тереса³⁾. Тоя Тересъ, баща на Ситалка, прѣвъ основалъ обширното царство на одриситѣ, което заемало по-голѣмата частъ отъ Тракия; трѣбва да се забѣлѣжи, че мнозина отъ тракийцитѣ били независими. Тоя Тересъ нѣма нищо общо съ Терей, който билъ жененъ за атинянката Прокна, дъщерята на Пандиона; тѣ не произхождали отъ сжщата Тракия. Единътъ отъ тѣхъ, Терей, живѣялъ въ Давлия, въ земята, която сега се нарича Фокида, и която тогава се обитавала отъ тракийци. Въ тая страна женитѣ извършили онова дѣло съ Итиса; мнозина поети, като поменуватъ славея, наричатъ го давлийска птица⁴⁾. И правдоподобно е, че Пандионъ, заради взаимна помощъ, омжжилъ дъщеря си наблизу у фокидянитѣ, а не у одриситѣ, които сж далечъ отъ тамо нѣколко дни пжтъ. А пъкъ Тересъ, който нѣма даже сжщото име, билъ мощенъ царь на одриситѣ. Сина му Ситалка атинянитѣ привлѣкли за съюзникъ, за да имъ помогне да прѣвзематъ градовете по тракийския брѣгъ и да надвиятъ Пердикасъ. Нимфодоръ дошълъ въ Атина, сключилъ съюза съ Ситалка и накаралъ атинянитѣ да дадатъ на сина му Садока⁵⁾ гражданско право.

жава, се натоварвали да защищаватъ всички чужденци, които идѣли отъ тая държава, и се назначавали отъ нея за *πρόξενοι* (т. е. за държавни гостоприемци). Понѣкога самата държава назначавала подобни проксени измежду собственитѣ си граждани, за да се грижатъ за чужденцитѣ, както напр. въ Спарта и др.

³⁾ Върху тракийскитѣ царе изобщо вж. *Добруски*, Исторически погледъ върху нумизматиката на трак. царе, въ Министер. сбор. кн. XIV (споредъ Hoesck, въ *Hermes*, т. XXVI, стр. 76 сл.). — *Ed. Meyer*, *Geschichte des Alterthums* т. IV, § 428.

⁴⁾ Атинскиятъ царь Пандионъ, когато воювалъ съ тиванцитѣ, повикалъ на помощъ тракийския царь Терей и съ негова помощъ удържалъ побѣда. За награда Пандионъ му далъ за жена дъщеря си Прокна, която родила Итиса Терей обезчестилъ сестра й Филомела и й отрѣзалъ езика, за да се укрие прѣстѣпленieto. Но Филомела сполучила да извѣсти на сестра си за всичко. За да си отмѣстятъ, сестритѣ убили Итиса и съ месото му нагостили Терей. Царьтъ прѣслѣдвалъ избѣгналитѣ сестри, но Филомела се прѣобърнала въ славея, Прокна въ лѣстовица, Терей въ папункъ, а Итисъ въ фазанъ. Ср. *Ovid. Metam.* III. 455.

⁵⁾ У Аристофана, *Ахарняни*, ст. 141 сл., пратеникътъ, който се връща отъ Тракия, казва:

„Прѣзъ това врѣме пирувахъ съ Ситалка. И наистина той бѣ извънмѣрно приятель на атинянитѣ и истински бѣ се влюбилъ въ васъ,